II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS (EU) 2019/2236 RENDELETE

(2019. december 16.)

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, intézkedéseket fogad el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

(2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság által készített jelentések figyelembevételével kell elfogadni.

(3) A Tanács feladata, hogy a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan intézkedéseket – ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket – fogadjon el. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésének megfelelően a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében rögzített célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségek elosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam számára az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását.

(4) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében konkrét többéves terv hatálya alá tartozó állományok esetében a halászati lehetőségeket a vonatkozó tervben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni.

(5) A tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves tervet az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) hozta létre, és a terv 2019. július 16-án lépett hatályba. Az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban az említett rendelet 1. cikkében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kell meghatározni, hogy a halászati mortalitás mértéke fokozatosan, egyre növekvő jelleggel, lehetőség szerint 2020-ig, de legkésőbb 2025. január 1-jéig maximális fenntartható hozamot eredményezzen. A halászati lehetőségeket legnagyobb megengedett halászati erőkifejtésben kell kifejezni, és az említett rendelet 7. cikkében megállapított halászati erőkifejtési rendszerrel összhangban kell meghatározni. Ezért 2020 tekintetében a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést az említett rendelet 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban kiszámított referenciaértékhez képes 10 %-kal csökkenteni kell.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 172., 2019.6.26., 1. o.).

(6) A 2018. évi 42. éves ülésszakán a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) elfogadta az európai angolna földközi-tengeri állományára vonatkozó többéves gazdálkodási tervről szóló GFCM/42/2018/1 sz. ajánlást, amely állománygazdálkodási intézkedéseket állapít meg a Földközi-tengerben (GFCM 1–27 jelű földrajzi alterületek) élő európai angolnára (*Anguilla anguilla*) vonatkozóan. Az említett intézkedések többek között egy három összefüggő hónapon át tartó éves tilalmi időszakról is rendelkeznek, amelyet az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk az 1100/2007/EK tanácsi rendelet ([3]) állományvédelmi célkitűzéseivel, az angolnára vonatkozó nemzeti állománygazdálkodási terveikkel, valamint az angolnának a területükön tapasztalt időszakos vándorlási mintájával összhangban. A tilalmi időszakot az említett ajánlásnak megfelelően a Földközi-tengeren az összes tengervízre, valamint a brakkvizekre, például a torkolatokra, a parti lagúnákra és az átmeneti vizekre is alkalmazni kell. Az említett intézkedést indokolt végrehajtani az uniós jogban.

(7) Ezenfelül a 2018-ban megtartott 42. éves ülésszakán a GFCM elfogadta a 2019-2021-ben az adriai-tengeri kis méretű nyílt vízi állományokra vonatkozó további sürgősségi intézkedésekről szóló GFCM/42/2018/8 sz. ajánlását is, amelyben fogási és erőkifejtési korlátokat állapított meg a 2019., a 2020. és a 2021. évre az Adriai-tengerben (GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületek) élő kis méretű nyílt vízi fajok állományaira vonatkozóan. Az említett intézkedéseket indokolt végrehajtani az uniós jogban. A megállapított maximális fogási korlátok kizárólag egy évre szólnak, és nem sértik a jövőben elfogadandó egyéb intézkedéseket, illetve a tagállamok közötti esetleges elosztási rendszereket.

(8) A 2019-ben megtartott 43. éves ülésszakán a GFCM elfogadta a tengerfenéken élő állományoknak az Adriai-tengeren (GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületek) folytatott fenntartható halászatára vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről szóló GFCM/43/2019/5 sz. ajánlását, amely halászati erőkifejtési rendszert vezetett be egyes tengerfenéki állományok tekintetében. Az említett intézkedéseket indokolt végrehajtani az uniós jogban.

(9) Figyelembe véve a szlovén flotta sajátosságait és annak a kis méretű nyílt vízi fajok állományaira, valamint a tengerfenéken élő állományokra gyakorolt marginális hatását, indokolt fenntartani a jelenlegi halászati gyakorlatot, és a szlovén flotta számára hozzáférést biztosítani a kis méretű nyílt vízi fajok minimális mennyiségéhez, valamint lehetővé tenni a tengerfenéken élő állományokra vonatkozóan egy minimális halászati erőkifejtést.

(10) A 2019-ben megtartott 43. éves ülésszakán a GFCM elfogadta a nagy rombuszhal fekete-tengeri (GFCM 29 jelű földrajzi alterület) halászatát érintő többéves állománygazdálkodási tervről szóló GFCM/41/2017/4 sz. ajánlás módosításáról szóló GFCM/43/2019/3 sz. ajánlását. Az említett ajánlás aktualizált regionális teljes kifogható mennyiségeket (TAC), egy kvótaelosztási rendszert és további állományvédelmi intézkedéseket – mindenekelőtt két hónapos tilalmi időszakot és évi 180 halászati napban megállapított korlátozást – vezet be a nagy rombuszhal vonatkozásában. Az említett intézkedéseket indokolt végrehajtani az uniós jogban.

(11) A GFCM tudományos szakvéleményének megfelelően a fekete-tengeri sprattállomány fenntarthatósága érdekében fenn kell tartani a halászati mortalitás jelenlegi mértékét. Ezért az említett állományra vonatkozóan továbbra is indokolt autonóm kvótát megállapítani.

(12) A halászati lehetőségeket a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, valamint a biológiai és társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével kell megállapítani, biztosítva eközben az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos bánásmódot, továbbá figyelemmel az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményekre.

(13) A 847/96/EK tanácsi rendelet ([4]) kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében az említett rendelet 3. és 4. cikkében meghatározott rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak – mindenekelőtt az állományok biológiai állapota alapján – határoznia kell arról, hogy a rendelet 3. és 4. cikkét mely állományok esetében nem kell alkalmazni. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai teljes kifogható mennyiségekre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét.

([3]) A Tanács 1100/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2007.9.22., 17. o.).

([4]) A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

(14) Az uniós halászhajók számára rendelkezésre álló, e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ([5]) és különösen annak a fogások és a halászati erőkifejtés nyilvántartásáról, illetve a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság részére teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

(15) A halászati tevékenységek folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében indokolt előírni, hogy e rendelet 2020. január 1-jétől legyen alkalmazandó. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie.

(16) A halászati lehetőségeket az uniós joggal teljes összhangban kell felhasználni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet egyes földközi-tengeri, valamint fekete-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében a 2020. évre meghatározza az alkalmazandó halászati lehetőségeket.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az alábbi állományok halászatát folytató uniós halászhajókra vonatkozik:

a) európai angolna (*Anguilla anguilla*) a Földközi-tengeren, a 4. cikk b) pontjában meghatározottak szerint;

b) vörös ostorgarnéla (*Aristeus antennatus*), piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*), óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*), szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), norvég homár (*Nephrops norvegicus*) és bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a Földközi-tenger nyugati térségében, a 4. cikk c) pontjában meghatározottak szerint;

c) szardella (*Engraulis encrasicolus*) és szardínia (*Sardina pilchardus*) az Adriai-tengeren, a 4. cikk d) pontjában meghatározottak szerint;

d) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), norvég homár (*Nephrops norvegicus*), közönséges nyelvhal (*Solea solea*), piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) és bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) az Adriai-tengeren, a 4. cikk d) pontjában meghatározottak szerint;

e) spratt (*Sprattus sprattus*) és nagy rombuszhal (*Psetta maxima*) a Fekete-tengeren, a 4. cikk e) pontjában meghatározottak szerint.

(2) Ez a rendelet a rekreációs célú halászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni. Ezeken túlmenően a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

a) „nemzetközi vizek”: egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatósága alá sem tartozó vizek;

([5]) A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

b) „rekreációs célú halászat”: a tengervízi élővilág szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi halászati tevékenység;

c) „teljes kifogható mennyiség” (TAC):

i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése szerinti kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;

ii. minden más halászatban az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható halmennyiség;

d) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió vagy valamely tagállam részére kiosztott hányada;

e) „autonóm uniós kvóta”: közösen elfogadott TAC hiányában az uniós halászhajók részére autonóm módon odaítélt kifogható mennyiségek felső határa;

f) „analitikai kvóta”: olyan autonóm uniós kvóta, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés áll rendelkezésre;

g) „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőire és kiaknázására vonatkozó adatokon alapuló mennyiségi értékelése, amely adatok a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségűek ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljanak a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél.

4. cikk

Halászati övezetek

E rendelet alkalmazásában a következő övezeti meghatározások érvényesek:

a) „GFCM földrajzi alterületek”: az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([6]) I. mellékletében meghatározott területek;

b) „Földközi-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 1–27 jelű földrajzi alterületek;

c) „a Földközi-tenger nyugati térsége”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 és 11 jelű földrajzi alterületeken található vizek;

d) „Adriai-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 17 és18 jelű földrajzi alterületek;

e) „Fekete-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 29 jelű földrajzi alterület.

II. CÍM

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

I. FEJEZET

Földközi-tenger

5. cikk

Európai angolna

(1) E cikk rendelkezései alkalmazandók az uniós halászhajók minden tevékenységére és az európai angolnára (*Anguilla anguilla*) irányuló egyéb uniós halászati tevékenységekre, így a célzott és járulékos fogásokra, valamint a rekreációs célú halászatra is.

(2) Ez a cikk a Földközi-tenger vizeire, valamint az olyan brakkvizekre alkalmazandó, mint a torkolatok, parti lagúnák és átmeneti vizek.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

(3) Uniós halászhajók számára tilos az európai angolna halászata a Földközi-tenger uniós és nemzetközi vizein az egyes tagállamok által meghatározandó három egymást követő hónapra kiterjedő időszakban. A halászati tilalmi időszaknak összhangban kell állnia az 1100/2007/EK rendeletben foglalt állományvédelmi célkitűzésekkel, a hatályos nemzeti állománygazdálkodási tervekkel és az angolnának az adott tagállamban jellemző időszakos vándorlási mintájával. A tagállamok legkésőbb a tilalmi időszak hatálybalépése előtt egy hónappal, de legkésőbb 2020. január 31-ig közlik a Bizottsággal a kitűzött időszakot.

II. FEJEZET

A Földközi-tenger nyugati térsége

6. cikk

Tengerfenéken élő állományok

(1) A Földközi-tenger nyugati térségének tengerfenéki állományai tekintetében a 2020-ra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést e rendelet I. melléklete határozza meg.

(2) A legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést a tagállamok az (EU) 2019/1022 rendelet 9. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban szabályozzák.

7. cikk

Adattovábbítás

A tagállamok az (EU) 2019/1022 rendelet 10. cikkének megfelelően rögzítik és továbbítják a Bizottságnak a halászati erőkifejtési adatokat.

Amikor a tagállamok e cikkel összhangban megküldik a Bizottságnak a halászati erőkifejtési adatokat, a halászati erőkifejtési csoportok e rendelet I. mellékletében meghatározott kódjait használják.

III. FEJEZET

Adriai-tenger

8. cikk

Kis méretű nyílt vízi fajok

(1) A szardínia (*Sardina pilchardus*) és a szardella (*Engraulis encrasicolus*) uniós halászhajók által az Adriai-tengeren ejtett fogásai nem haladhatják meg az e rendelet II. mellékletében meghatározott mennyiségeket.

(2) Az Adriai-tengeren szardíniára és szardellára halászó uniós halászhajók évente legfeljebb 180 napot tölthetnek halászattal. Ebből az összesen 180 halászati napból legfeljebb 144 halászati nap fordítható szardínia, illetve ugyancsak legfeljebb 144 halászati nap szardella halászatára.

9. cikk

Tengerfenéken élő állományok

(1) Az Adriai-tenger tengerfenéki állományai tekintetében a 2020-ra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést e rendelet II. melléklete határozza meg.

(2) A legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 26–35. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban szabályozzák.

10. cikk

Adattovábbítás

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottságnak megküldik a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire és a halászati erőkifejtésre vonatkozó adatokat, az e rendelet II. mellékletében meghatározott állománykódokat és a halászati erőkifejtési csoportok kódjait használják.

IV. FEJEZET

Fekete-tenger

11. cikk

A sprattra vonatkozó halászati lehetőségek elosztása

A sprattra (*Sprattus sprattus*) vonatkozó autonóm uniós kvótát, e kvóta tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a hozzá funkcionálisan kapcsolódó feltételeket e rendelet III. melléklete határozza meg.

12. cikk

A nagy rombuszhalra vonatkozó halászati lehetőségek elosztása

A nagy rombuszhal (*Psetta maxima*) vonatkozásában a Fekete-tenger uniós vizein az uniós halászhajók tekintetében alkalmazandó teljes kifogható mennyiséget és annak tagállamok közötti elosztását, valamint – adott esetben – a hozzá funkcionálisan kapcsolódó feltételeket e rendelet III. melléklete határozza meg.

13. cikk

A nagy rombuszhalra irányuló halászati erőkifejtés szabályozása

A nagy rombuszhalnak a Fekete-tenger uniós vizein folytatott halászatára engedéllyel rendelkező uniós hajók halászati erőkifejtése – függetlenül a hajók teljes hosszúságától – évente nem haladhatja meg a 180 halászati napot.

14. cikk

A nagy rombuszhalra vonatkozó halászati tilalmi időszak

Az uniós halászhajóknak április 15. és június 15. között tilos a Fekete-tenger uniós vizein bármilyen halászati tevékenységet folytatniuk, ideértve a nagy rombuszhal átrakását, fedélzeten tartását, kirakodását és első értékesítését.

15. cikk

A fekete-tengeri halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

(1) A halászati lehetőségeknek az e rendelet 11. és 12. cikkében meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások; és

c) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

(2) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét alkalmazza.

16. cikk

Adattovábbítás

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottságnak megküldik a Fekete-tenger uniós vizein kifogott spratt- és nagyrombuszhal-állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet III. mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. december 16-án.

a Tanács részéről
az elnök
J. LEPPÄ

I. MELLÉKLET

A TENGERFENÉKEN ÉLŐ ÁLLOMÁNYOKKAL VALÓ GAZDÁLKODÁS KERETÉBEN A FÖLDKÖZI-TENGER NYUGATI TÉRSÉGÉBEN TEVÉKENYSÉGET FOLYTATÓ UNIÓS HALÁSZHAJÓK HALÁSZATI ERŐKIFEJTÉSE

Az e mellékletben szereplő táblázatok az (EU) 2019/1022 rendelet 1. cikkének megfelelően állománycsoportonként határozzák meg a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést (halászati napokban), valamint a Földközi-tenger nyugati térségében élő tengerfenéki állományokra bármilyen típusú vonóhálóval halászó hajók ([1]) teljes hosszát.

Az e mellékletben meghatározott legnagyobb megengedett halászati erőkifejtés valamennyi tételére az (EU) 2019/1022 rendeletben és az 1224/2009/EK rendelet 26–35. cikkében megállapított szabályok vonatkoznak.

A halászati övezetekre tett hivatkozások a GFCM földrajzi alterületeket jelölik.

E melléklet alkalmazásában a következő táblázat a fajok latin nevének és közönséges nevének megfeleléseit tartalmazza:

Tudományos név	Hárombetűs kód	Közönséges név
Aristaeomorpha foliacea	ARS	Óriásgarnéla
Aristeus antennatus	ARA	Vörös ostorgarnéla
Merluccius merluccius	HKE	Szürke tőkehal
Mullus barbatus	MUT	Bajuszos vörösmárna
Nephrops norvegicus	NEP	Norvég homár
Parapenaeus longirostris	DPS	Piros ostorgarnéla

Halászati napokban kifejezett legnagyobb megengedett halászati erőkifejtés

a) Alborán-tenger, Baleár-szigetek, Észak-Spanyolország és Oroszlán-öböl (GFCM 1, 2, 5, 6 és 7 jelű földrajzi alterületek)

Állománycsoport	Teljes hajóhossz	Spanyolország	Franciaország	Olaszország	Halászati erőkifejtési csoport kódja
Bajuszos vörösmárna (GFCM 1, 5, 6 és 7); Szürke tőkehal (GFCM 1, 5, 6 és 7); Piros ostorgarnéla (GFCM 1, 5 és 6); Norvég homár (GFCM 5 és 6).	< 12 m	2 260	0	0	EFF1/MED1_TR1
	≥ 12 m és < 18 m	24 284	0	0	EFF1/MED1_TR2
	≥ 18 m és < 24 m	46 277	5 144	0	EFF1/MED1_TR3
	≥ 24 m	16 240	6 258	0	EFF1/MED1_TR4
Vörös ostorgarnéla (GFCM 1, 5, 6 és 7).	< 12 m	0	0	0	EFF2/MED1_TR1
	≥ 12 m és < 18 m	1 139	0	0	EFF2/MED1_TR2
	≥ 18 m és < 24 m	10 822	0	0	EFF2/MED1_TR3
	≥ 24 m	9 066	0	0	EFF2/MED1_TR4

([1]) TBB, OTB, PTB, TBN, TBS, TB, OTM, PTM, TMS, TM, OTT, OT, PT, TX, OTP, TSP.

b) Korzika, Ligur-tenger, Tirrén-tenger és Szardínia (GFCM 8, 9, 10 és 11 jelű földrajzi alterületek)

Állománycsoport	Teljes hajóhossz	Spanyolország	Franciaország	Olaszország	Halászati erőkifejtési csoport kódja
Bajuszos vörösmárna (GFCM 9, 10 és 11); Szürke tőkehal (GFCM 9, 10, és 11); Piros ostorgarnéla (GFCM 9, 10 és 11); Norvég homár (GFCM 9 és 10).	< 12 m	0	208	3 081	EFF1/MED2_TR1
	≥ 12 m és < 18 m	0	833	46 350	EFF1/MED2_TR2
	≥ 18 m és < 24 m	0	208	31 170	EFF1/MED2_TR3
	≥ 24 m	0	208	4 160	EFF1/MED2_TR4
Óriásgarnéla (GFCM 9, 10 és 11).	< 12 m	0	0	510	EFF2/MED2_TR1
	≥ 12 m és < 18 m	0	0	3 760	EFF2/MED2_TR2
	≥ 18 m és < 24 m	0	0	3 028	EFF2/MED2_TR3
	≥ 24 m	0	0	405	EFF2/MED2_TR4

II. MELLÉKLET

AZ UNIÓS HALÁSZHAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI AZ ADRIAI-TENGEREN

Az e mellékletben szereplő táblázatok állományonként, illetve halászati erőkifejtési csoportonként határozzák meg a halászati lehetőségeket, és adott esetben a hozzájuk funkcionálisan kapcsolódó feltételeket.

Az e mellékletben meghatározott halászati lehetőségek valamennyi tételére az 1224/2009/EK rendelet 26–35. cikkében megállapított szabályok vonatkoznak.

A halászati övezetekre tett hivatkozások a GFCM földrajzi alterületeket jelölik.

E melléklet alkalmazásában a következő táblázat a fajok latin nevének és közönséges nevének megfeleléseit tartalmazza:

Tudományos név	Hárombetűs kód	Közönséges név
Engraulis encrasicolus	ANE	Szardella
Merluccius merluccius	HKE	Szürke tőkehal
Mullus barbatus	MUT	Bajuszos vörösmárna
Nephrops norvegicus	NEP	Norvég homár
Parapenaeus longirostris	DPS	Piros ostorgarnéla
Sardina pilchardus	PIL	Szardínia
Solea solea	SOL	Közönséges nyelvhal

1. Kis méretű nyílt vízi fajok (GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületek)

Az e pontban található táblázat a fogások élőtömegtonnában kifejezett maximális mennyiségét határozza meg.

Faj:	Kis méretű nyílt vízi fajok (szardella és szardínia) *Engraulis encrasicolus és Sardina pilchardus*	Övezet:	A GFCM 17 és 18 földrajzi alterület uniós és nemzetközi vizei (SP1/GF1718)
Unió	101 711 ([1]) ([2])	A fogások maximális mennyisége A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
Teljes kifogható mennyiség	Nem releváns	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	

([1]) Szlovénia esetében a mennyiségek a 2014-es fogási szinten alapulnak, és nem haladhatják meg a 300 tonnát.
([2]) Kizárólag Horvátországra, Olaszországra és Szlovéniára vonatkozik.

2. Tengerfenéken élő állományok (GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületek)

Az e pontban található táblázat a GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületeken (Adriai-tenger) élő tengerfenéki állományokra alkalmazandó legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést határozza meg (halászati napokban) vonóhálótípusonként.

Halászeszköz típusa	Állományok	Tagállam	Halászati erőkifejtés (halászati napok) 2020. év	Halászati erőkifejtési csoport kódja
Vonóhálók (OTB)	Szürke tőkehal, piros ostorgarnéla, norvég homár, vörösmárna	Olaszország, GFCM 17 és 18	108 349	EFF/MED3_OTB
		Horvátország, GFCM 17 és 18	39 257	EFF/MED3_OTB
		Szlovénia, GFCM 17	(1)	EFF/MED3_OTB

Halászeszköz típusa	Állományok	Tagállam	Halászati erőkifejtés (halászati napok) 2020. év	Halászati erőkifejtési csoport kódja
Merevítőrudas vonóhálók (TBB)	Közönséges nyelvhal	Olaszország, GFCM 17	8 663	EFF/MED3_TBB

([1]) A Szlovénia lobogója alatt közlekedő, a GFCM 17 jelű földrajzi alterületen OTB felszerelést használó halászhajók halászati erőkifejtése nem haladhatja meg az évi 3 000 halászati napot.

III. MELLÉKLET

AZ UNIÓS HALÁSZHAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI A FEKETE-TENGEREN

Az e mellékletben szereplő táblázatok állományonként élőtömegtonnában határozzák meg a teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat, és adott esetben a hozzájuk funkcionálisan kapcsolódó feltételeket.

Az e mellékletben meghatározott halászati lehetőségek valamennyi tételére az 1224/2009/EK rendelet 26–35. cikkében megállapított szabályok vonatkoznak.

A halászati övezetekre tett hivatkozások a GFCM földrajzi alterületeket jelölik.

E melléklet alkalmazásában a következő táblázat a fajok latin nevének és közönséges nevének megfeleléseit tartalmazza:

Tudományos név	Hárombetűs kód	Közönséges név
Sprattus sprattus	SPR	Spratt
Psetta maxima	TUR	Nagy rombuszhal

Faj:	Spratt *Sprattus sprattus*		Övezet:	Fekete-tengeri uniós vizek (GFCM 29 jelű földrajzi alterület) (SPR/F3742C)
Bulgária		8 032,50	Analitikai kvóta	
Románia		3 442,50	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
Unió		11 475	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
Teljes kifogható Nem releváns/Nincs	mennyiség közösen elfogadott			

Faj:	Nagy rombuszhal *Psetta maxima*		Övezet:	Fekete-tengeri uniós vizek (GFCM 29 jelű földrajzi alterület) (TUR/F3742C)
Bulgária		75	Analitikai TAC	
Románia		75	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
Unió		150 ([1])	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
TAC		857		

([1]) 2020. április 15. és június 15. között tilos a halászati tevékenység, ideértve az átrakást, a fedélzeten tartást, a kirakodást és az első értékesítést.